

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115228390
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4115228390.5

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v spore žalobcov: 1/ K. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/X J., 2/ H. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. E. XXX/XX, X., 3/ X. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. 501/21, Nitra, proti žalovanému: Poľnohospodárska Pôda s.r.o., so sídlom Sibírska 55, Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 44 138 369, zastúpenému: LawService, s.r.o. so sídlom Stráž 223, Zvolen, IČO: 36 861 723, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 17C/505/2015-382 zo dňa 04.11.2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

II. Žalobcom v 1. až 3. rade voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol o trovách zastaveného konania tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 473, § 470 ods. 1, ods. 2, § 256 ods. 1, § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“), ako aj zisteným skutkovým stavom. Poukázal na to, že súd prvej inštancie uznesením č. k. 17C/505/2015-230 zo dňa 02.12.2019 (v poradí druhým) pôvodnej žalobkyni, ktorá počas konania dňa 15.04.2019 zomrela a uznesením súdu prvej inštancie č. k. 17C/505/2015-339 zo dňa 10.08.2020 bolo rozhodnuté o pokračovaní v konaní s jej právnymi nástupcami - žalobcami, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zároveň rozhodol, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím. Proti uvedenému uzneseniu podala pôvodná žalobkyňa odvolanie, v dôsledku čoho rozhodoval Krajský súd v Nitre, ktorý uznesením č. k. 7Co/128/2020-357 zo dňa 29.01.2021 uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil na nové rozhodnutie.

2. Súd prvej inštancie pri opätovnom rozhodovaní o trovách konania skúmal dôvody hodné osobitného zreteľa, a dospel k záveru, že pôvodná žalobkyňa nezavinila zastavenie konania, keď vzala žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti späť, pričom vychádzal z okolností, ktoré ju k tomuto dispozičnému úkonu viedli. Ďalej konštatoval, že k zavineniu nedošlo ani na strane žalovaného, pretože neplnil to, čo od neho pôvodná žalobkyňa podanou žalobou žiadala. Poukázal na to, že dôvody na späťvzatie žaloby, ktoré pôvodnú žalobkyňu primáli k tomu, aby žalobu vzala späť, bolo splnenie toho, čo žalobou žiadala, avšak nie žalovaným, ale tretím subjektom - prokurátorom v správnom konaní. Súd prvej inštancie mal za to, že žalovaný svojím konaním nedal pôvodnej žalobkyni taký podnet, pre ktorý by danú žalobu vzala späť a rovnako tak pôvodná žalobkyňa konala z objektívnych dôvodov, ktoré nezavinila, a na ktoré musela v konaní reagovať práve vzatím žaloby späť, pretože v dôsledku konania tretej osoby došlo k odpadnutiu predmetu sporu, pričom pôvodná žalobkyňa konanie tretej osoby nijako nevedela ovplyvniť. Poukázal na to, že po podaní žaloby žalobkyňou bol podaný protest prokurátora

Okresnej prokuratúry Nitra smerujúci proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra zo dňa 30.07.2015 č. V-5459/2015, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi pôvodnou žalobkyňou ako predávajúcou a žalovaným ako kupujúcim. Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor v konaní č. V 5459/2015 predmetnému protestu prokurátora vyhovel rozhodnutím zo dňa 05.11.2016 č. UP 72/2015-7, v ktorom skonštatoval, že vlastnícke právo nebolo na žalovaného platne prevedené a do katastra nehnuteľností opäť zapísal ako vlastníka pôvodnú žalobkyňu, a to z dôvodu, že uzavretá kúpna zmluva bola vyhodnotená ako absolútne neplatný právny úkon. Vyhovením protestu prokurátora bolo navrátené vlastnícke právo pôvodnej žalobkyňi, čím prišlo k odpadnutiu dôvodu podanej civilnej určovacej žaloby, čo v konečnom dôsledku primälo pôvodnú žalobkyňu vziať späť podanú žalobu. Práve tieto skutočnosti považoval súd prvej inštancie za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré stranám nepriznal nárok na náhradu trov konania. Poukázal na zjednocujúce stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre zo dňa 06. februára 2020, podľa ktorého je po zohľadnení judikatúry Ústavného súdu SR vo veciach Poľnohospodárskej Pôdy s.r.o. odôvodnený záver, že pri späťvzátí žaloby z objektívnych dôvodov, ktoré procesne nezavinila žiadna zo strán sporu treba vysloviť záver, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že v predmetnej veci je potrebné moderovať rozhodnutie o náhrade trov konania (§ 256 ods. 1 CSP) s aplikáciou § 257 CSP, keď dôvody hodné osobitného zreteľa vylúčili zavinenie na oboch stranách sporu, keď pôvodná žalobkyňa nezapríčinila vznik sporu, pretože nemala inú právnu možnosť ochrany svojich práv a zároveň žalovaný nemal možnosť so žalobou akýmkoľvek spôsobom disponovať.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, aby mu bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, a súčasne požadoval, aby mu bol priznaný aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Ohľadom odvolacích dôvodov poukázal na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP, keď súdu prvej inštancie vyčítal nesprávne skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov a rozhodnutie vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že súd prvej inštancie sa v rozhodnutí nevysporiadal ani so všetkými relevantnými argumentmi, najmä s argumentáciou žalovaného, podľa ktorej nie každá okolnosť, ktorá by aj bola príčinou vzniku sporu možno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa. Podľa žalovaného, súd prvej inštancie vôbec nezohľadnil, že predkupné právo mohla porušiť jedine pôvodná žalobkyňa, nakoľko ona bola predávajúcou. Žalovaný tiež poukazoval na časový aspekt od podania žaloby do jej späťvzatia a na to, že žalobné dôvody boli iné než tie, pre aký dôvod bol podaný protest prokurátora. Ďalej dôvodil, že v dôsledku prevodu nehnuteľnosti z pôvodnej žalobkyňi na spoločnosť MH INVEST došlo na jej strane k strate aktívnej vecnej legitímácie. V tejto súvislosti uviedol, že bez aktívnej vecnej legitímácie už pôvodná žalobkyňa nemohla byť v konaní úspešná a preto zobrala žalobu späť. Podľa žalovaného je možné prijať záver, že dôvodom späťvzatia nebola strata naliehavého právneho záujmu, ale strata aktívnej vecnej legitímácie pôvodnej žalobkyne a tú svojim správaním žalovaný nielenže nijako nezavinil, ale ani ju nemohol ovplyvniť. Podotkol, že tieto skutočnosti vylučujú aplikáciu ustanovenia § 257 CSP z tých dôvodov, aké uviedol súd prvej inštancie. Žalovaný v odvolaní poukazoval aj na ustanovenie § 256 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane. K tomu uviedol, že ak by pôvodná žalobkyňa zobrala žalobu späť po tom, ako bolo právoplatne vyhovené protestu prokurátora, nedošlo by k vykonaniu úkonov právneho zastúpenia.

4. Žalobcovia sa k odvolaniu žalovaného nevyjadрили.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa ustanovenia § 388 CSP zmeniť, pokiaľ ide o znenie výroku o trovách konania a to tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

6. V predmetnej veci z obsahu spisu vyplýva, že pôvodná žalobkyňa Y. F. doručila dňa 21.09.2015 súdu prvej inštancie žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v okrese J., v obci J., v katastrálnom území O., parcely registra "E", zapísaných na LV č. XXXX - parc. č. XXX - trvalé trávnaté porasty o výmere XXXX m², parc. č. XXX - orná pôda vo výmere XXX m², parc. č. XXX - orná pôda vo výmere XXXX m². Pôvodnou vlastníčkou uvedených nehnuteľností bola pôvodná žalobkyňa, ktorá v priebehu konania zomrela a následne bolo uznesením súdu prvej inštancie č. k.

17C/505/2020-357 zo dňa 10.08.2020 rozhodnuté o pokračovaní s právnymi nástupcami pôvodnej žalobkyne a to s: 1/ K. F., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/X, J., 2/ H. N., rod. F., nar. XX.X.XXXX, bytom K. E. XXX/XX, X., 3/ X. N., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, J.. Zo spisu vyplýva, že kúpnu zmluvou č. 2015/7/7/Draž/837/838/839 uzatvorenou dňa 07.07.2015 medzi pôvodnou žalobkyňou ako predávajúcou a žalovaným ako kupujúcim boli predané nehnuteľnosti za kúpnu cenu 1.980,- eur. Pôvodná žalobkyňa uviedla, že po uzavretí predmetnej kúpnej zmluvy jej bola zaslaná ponuka od spoločnosti MH INVEST, s.r.o. na odpredaj iných pozemkov v kat. území O. spolu s návrhom kúpnej zmluvy za cenu 17,26 eura za m². Uviedla, že žalovaný uvedením jej osoby do omylu nadobudol zisk v priebehu niekoľkých dní vo výške 54.606,- eur. Uzatvorená kúpna zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 a OZ z dôvodu jej rozporu s dobrými mravmi, odporovanie a obchádzanie zákona o cenách, pretože bola uzatvorená pôvodnou žalobkyňou ako nepodnikateľom, pri ktorom bola zneužitá jej nevedomosť o trhovej cene nehnuteľnosti, jej ľahkomyselnosť a dôverčivosť. Dňa 14.10.2016 doručila pôvodná žalobkyňa súdu prvej inštancie späťvzatie žaloby v celom rozsahu z dôvodu, že na základe protestu prokurátora bola opätovne zapísaná ako vlastníčka predmetných nehnuteľností a tak stratila náliehavý právny záujem na predmete žaloby. Žiadala, aby súd konanie zastavil a priznal jej náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. O späťvzati žaloby pôvodnej žalobkyne súd prvej inštancie rozhodol uznesením č. k. 17C/505/2015-97 zo dňa 31.01.2017 (v poradí prvým), ktorým konanie zastavil a pôvodnej žalobkyňi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Proti predmetnému uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie, pričom Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 7Co/285/2017-158 zo dňa 30.04.2018 zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil súdu prvej inštancii na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne súd prvej inštancie uznesením č. k. 17C/505/2015-230 zo dňa 02.12.2019 (v poradí druhým) priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% a ďalej rozhodol, že o výške náhrady trov bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím. Voči tomuto uzneseniu podala pôvodná žalobkyňa odvolanie. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 7Co/128/2020-357 zo dňa 29.01.2021 zrušil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky pre rozhodnutie veci - nedostatok procesnej subjektivity na strane žalobkyne v dôsledku jej úmrtia. Po zrušení napadnutého uznesenia vydal súd prvej inštancie uznesenie č. k. 17C/505/2015-382 zo dňa 04.11.2021, ktorým rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Voči tomuto uzneseniu podal žalovaný odvolanie dožadujúc sa priznania náhrady trov konania.

8. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd v skutkovo a právne obdobných veciach rozhodoval o trovách zastaveného konania v dôsledku späťvzatia žaloby rôzne, pričom sa rozhodnutia odvolacieho súdu stali predmetom prieskumu Ústavného súdu SR, ktorý konštatoval, že diametrálne odlišná činnosť krajského súdu o tej istej právnej otázke je ústavne neudržateľná a že zjednotenie rozhodovania je v pôsobnosti krajského súdu (pozri napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 338/2018-30).

9. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

11. Podľa čl. 4 ods. 1 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

12. Podľa čl. 4 ods. 2 CSP ak takéto ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné vysporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

13. Ustanovenie § 256 CSP vyžaduje pre priznanie náhrady trov konania zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia podľa uvedeného ustanovenia sa hodnotí iba podľa procesného výsledku. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci a zásadou zodpovednosti za

zavinenie. Zásada úspechu vo veci znamená, že strana, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej-ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 257 CSP). Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia tohto ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí ísť o výnimočný charakter. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú v danej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na náhradu, postoj strán v priebehu konania a pod. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdości, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre stranu sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

14. Slovenská republika je v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy SR právnym štátom. Jedným z typických znakov právneho štátu je predvídateľnosť súdnych rozhodnutí a rovnaká aplikácia práva všeobecnými súdmi v právne a skutkovo podobných veciach. Z nálezov Ústavného súdu SR vedených pod č. k. IV. ÚS 614/2019-36, I.ÚS 222/2019-46, I. ÚS 225/2019-46 všetky zo dňa 20. augusta 2019 vyplýva, že Ústavný súd Slovenskej republiky vytykal odvolaciemu súdu diametrálne odlišnú rozhodovaciu činnosť o tej istej právnej otázke, čo je ústavne neudržateľná činnosť s tým, že riešenie problému a zjednotenie rozhodovania je v pôsobnosti krajského súdu.

15. Z obsahu zápisnice zo zasadnutia Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre dňa 06. februára 2020 vyplýva, že občianskoprávne kolégium ohľadne náhrady trov konania prijalo zjednocujúce stanovisko v znení: „Vo veciach, v ktorých dôjde k späťvzatiu žaloby z objektívnych dôvodov, ktoré procesne nezavinila žiadna zo strán sporu, je opodstatnené vysloviť záver, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva“. Občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Nitre tak zjednotilo rozhodovaciu činnosť svojich senátov pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v prípade zastavenia konania po späťvzatí žaloby z objektívnych dôvodov, ktorá rozhodovacia činnosť bola rozdielna.

16. Keďže v danej veci ide o rovnakú právnu otázku, ktorá bola predmetom zjednocovania rozhodovacej činnosti krajského súdu, odvolací súd nevidí dôvod, aby sa od prijatého stanoviska občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre pri rozhodovaní v danej veci odklonil.

17. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že na daný právny vzťah sa vzťahuje vyššie citované zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre, pretože späťvzatie žaloby nezavinila ani jedna zo strán sporu a došlo k nemu z objektívnych dôvodov po podaní protestu prokurátora. Na rozdiel od záveru súdu prvej inštancie, je odvolací súd toho názoru, že na danú právnu vec nie je možné aplikovať ust. § 256 ods. 1 CSP ani ust. § 257 CSP. Odvolací súd postupoval podľa čl. 4 ods. 1, ods. 2 Základných princípov CSP, pričom zároveň vzal do úvahy právny názor Ústavného súdu SR vyslovený v jeho nálezoch vo veciach vedených pod č. k. IV. ÚS 614/2019-36, I.ÚS 222/2019-46, I. ÚS 225/2019-46, všetky zo dňa 20. augusta 2019. Vychádzajúc z uvedeného záveru Ústavného súdu SR, ako aj z obsahu súdneho spisu, odvolací súd skúmal, či možno niekto zo strán pripísať zavinenie na zastavení konania a dospel k záveru, že zavinenie na zastavení konania nemožno pripísať pôvodnej žalobkyni, ktorá v čase podania určovacej žaloby nemala inú možnosť, ako sa domáhať ochrany svojich práv. S prihliadnutím na okolnosti, ktoré nastali až po podaní žaloby a ktoré pôvodná žalobkyňa ovplyvniť nemohla, možno konštatovať, že ju k späťvzatiu žaloby viedli objektívne dôvody - odpadnutie predmetu sporu na základe toho, že vyhovením protestu prokurátora bolo navrátené vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam pôvodnej žalobkyni. Rovnako nemožno pripísať zavinenie na zastavení konania ani žalovanému, ktorý svojím správaním po podaní žaloby nedal dôvod, pre ktorý by pôvodná žalobkyňa mala zobrať žalobu späť.

18. Keďže zavinenie na zastavení konania nemožno v danej veci pričítať ani jednej zo strán, pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania bolo potrebné vychádzať zo základného princípu CSP uvedeného v čl. 4 a rozhodnúť tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Takéto rozhodnutie o trovách konania podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje rozumné vysporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej nauky a ustálenú rozhodovaciu prax

najvyšších súdnych autorít. Názor odvolacieho súdu nemohla zmeniť ani argumentácia žalovaného, že nebola dôvodom späťvzatia žaloby strata naliehavého právneho záujmu, ale bola ním strata aktívnej vecnej legitímácie pôvodnej žalobkyne, keďže po prevode nehnuteľnosti z pôvodnej žalobkyne na spoločnosť MH INVEST stratila aktívnu vecnú legitímáciu, a túto skutočnosť nielenže žalovaný nezavinil, ale ani ju nemohol ovplyvniť. Ako bolo vyššie uvedené, k späťvzatiu žaloby viedli objektívne dôvody - protest prokurátora, na ktorý pôvodná žalobkyňa a ani žalovaný nemali dosah, ale v dôsledku ktorého bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva pôvodnej žalobkyne, čím odpadol predmet žaloby, a preto je tiež bez právneho významu posudzovať otázku, či predkupné právo štátu mohla porušiť len pôvodná žalobkyňa.

19. S poukazom na uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie síce rozhodol o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, tento výrok však nie je v súlade s vyššie uvedeným stanoviskom Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre dňa 06. februára 2020, preto odvolací súd s poukazom na § 388 CSP tento výrok zmenil tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

20. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalobcom v 1. až 3. rade nepriznal voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania, pretože im žiadne trovy v súvislosti s týmto odvolacím konaním nevznikli.

21. Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).